

Den nuværende Fremgangsmaade ved Ordning af Spørgsmaal vedrørende Vejenes og Banernes Forhold til Uddybning og Regulering af Vandløb er efter Lovforslaget i Princippet bibeholdt derved, at de tekniske Spørgsmaal overlades til Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionens Afgørelse samtidig med, at Spørgsmaalet om Ordningen af de økonomiske Forhold lades uomtalt (Udeladelse af sidste Punktum i Kommissionsforslaget § 93, Stk. 1).

Anlæg af Baner og Veje har gennem Aarene i vid Udstrækning forringet Afvandingsmulighederne i ovenliggende lave Arealer, og ved næsten enhver Vandløbsregulering paa slige Steder maa der nu afses betydelige Beløb paa Underbygning og Sikring af Bane- og Vejbroer. Undertiden er de herved forbundne Udgifter endog saa betydelige, at Reguleringen maa opgives. Selv ved de i de senere Tider i saa stor Udstrækning gennemførte Anlæg af Sogneveje og Landeveje begaas i meget vid Udstrækning de samme Fejl. Ganske vist har de kommunale Myndigheder, Sogneraad og Amtsraad ifølge den bestaaende Lov Adkomst til at foreskrive Betingelserne for Broernes Indretning, men dels er det de samme Myndigheder, der gennemfører Vejanlæggene, dels er man inden for disse Raad saa optaget af Ordningen af de i Forbindelse med et saadant Vejanlæg staaende mange stedlige Problemer af anden Art, at man først, naar det er for sent, ofrer Afvandingsmulighederne fornøden Interesse. Erfaringerne viser, at de Teknikere, som leder Bane- eller Vejanlæggene, i mange Tilfælde er ret utilbøjelige til at ofre Afvandingsmulighederne fornøden Interesse. Det nu foreliggende Forslag vil saa langt fra at forebygge fremtidige Skader netop give Banernes og Vejenes Teknikere og Vejmyndighederne yderligere Mulighed for at skyde de — set fra Bane- eller Vejanlæggets Side — ubehagelige Afvandingsspørgsmaal til Side.

Fejl begaaet ved Anlægget, er saa meget alvorligere, som en senere Ordning i Praksis ofte støder paa næsten uovervindelige Vanskeligheder, idet Bane- eller Vejvæsenets tekniske Stab ret forstaaeligt herunder kræver foretaget de videst gaaende Sikringsforanstaltninger uden større Hensyn til Bekostningerne, hvilke paa dette Tidspunkt er Anlægget uvedkommende. Kommissionsforslagets § 94, Stk. 1, sidste Punktum, aabner Mulighed for, at Vandløbsretten i nogen Grad kan faa en Smule Indseende med de Omkostninger, som saaledes paalægges de Lodsejere, som har lidt Skade ved Fejl begaaet ved Anlægget. En Fjernelse af dette Punktum maa anses for en alvorlig Forringelse af Kommissionsforslaget til Fordel for Bane- og Vejenteresser.

Saafernt man ikke vil gøre det til Pligt for Bane- eller Vejanlæg at bidrage til Afhjælpning af Fejl begaaet ved Anlægget til Skade for Lodsejerne, bør det være et billigt Krav, at der ved Anlægget faas Sikkerhed for, at Lodsejernes Afvandingsinteresser virkelig bliver varetaget.

Hedeselskabet maa derfor *indtrængende* henstille, at Kommissionsforslaget gennemføres uændret.

Af øvrige mere væsentlige Forhold findes følgende:

§ 3, Stk. 1. I Stykket er Vendingen: „under Iagttagelse af rimelige Sikkerhedsforanstaltninger“ en Tilføjelse til Kommissionsforslaget. Af Kommentarerne til Lovforslaget fremgaar det, at der af fiskerimæssige Hensyn er foretaget denne Ændring af Kommissionsbetænkningen. Efter Hedeselskabets Mening bør imidlertid den enkelte Lodsejer kunne anvande sin Jord til den for en landbrugsmæssig Udnyttelse af Jorden nødvendige Dybde uden at skulle bekymre sig om, at Afvandingen eventuelt medfører en Udskillelse af Giftstoffer til Skade for det eventuelle Fiskeopdræt i Vandløbet. En Bibeholdelse af Tilføjelsen vil betyde, at der i saa godt som enhver Dræningssag fra Fiskeriets Side kan fremsættes Paastand om, at der ikke er iagttaget rimelige Sikkerhedsforanstaltninger. Der sker derved et saa alvorligt Indgreb i Udførelsen af normale Landbrugsarbejder — som Dræning og Udgrøftning jo er —, at Landbruget ikke kan være tjent hermed. For at undgaa, at Landbruget af Frygt for Erstatningskrav undlader at gennemføre Afvandingsarbejder, der ikke alene er rentable, men ogsaa af samfundsmæssige Grunde er meget ønskelige, maa man mene, at Tilføjelsen bør slettes.

§ 5, Stk. 1. I Stykket forekommer Vendingen: „Det samme gælder Vædsker, der kan skade Vandløbet eller forurene dets Vand, jfr. dog om Spildevand, Stk. 2 og 3“.